

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 13-181A

Beslissing van 22 juli 2013
in de zaak 13-181A
naar aanleiding van de klacht van:
de heer
klager
tegen:
de heer mr.
verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna: “de voorzitter”) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam van 4 juli 2013, door de raad ontvangen op 5 juli 2013, en van de op de daarbij gevoegde inventarislijst vermelde stukken.

1 FEITEN

1.1 Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.

1.2 Klager heeft zich op 25 augustus 2011 tot verweerder gewend met betrekking tot een vonnis van de kantonrechter, waarin klager op vordering van zorgverzekeraar X. werd veroordeeld om een bedrag van enkele honderden euro's te betalen uit hoofde van een door de kantonrechter als vaststaand aangenomen betalingsachterstand aan die zorgverzekeraar.

1.3 Verweerder heeft het ertoe geleid dat op 17 december 2011 een executie-kort geding heeft plaatsgevonden, dat heeft geresulteerd in een vonnis van 9 januari 2013. De gevraagde voorzieningen zijn afgewezen.

1.4 Verweerder heeft bij brief van 23 januari aan klager laten weten geen heil te zien in een hoger beroep tegen het vonnis van de voorzieningenrechter

1.5 Tussen klager en verweerder is een verschil van inzicht ontstaan over de wijze waarop verweerder de belangen van klager behartigde.

2 KLACHT

De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet nu hij:

- a. niets tegen zorgverzekeraar X heeft ondernomen;
- b. klager niet heeft gewezen op de mogelijkheid van hoger beroep zodat klager binnen enkele dagen een andere advocaat moest vinden; en
- c. een zwakke verdediging heeft gevoerd tijdens de zitting.

3 BEOORDELING

3.1 Op de klacht kan met toepassing van artikel 46g Advocatenwet door de voorzitter worden beslist.

3.2 De klacht heeft betrekking op het handelen van de eigen advocaat. De voorzitter stelt in dit kader voorop dat de advocaat bij de behandeling van de zaak de leiding heeft en vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid dient te bepalen met welke aanpak van zaken

de belangen van klager het best zijn gediend. Wel moet verweerder duidelijk maken hoe hij te werk wil gaan en waartoe hij wel of niet bereid is. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen is overigens in het algemeen pas sprake als de advocaat bij de behandeling van de zaak kennelijk onjuist optreedt en adviseert en de belangen van de cliënt daardoor worden geschaad of kunnen worden geschaad. Het handelen van verweerder zal aan de hand van deze maatstaf worden beoordeeld.

3.3 Klachtonderdelen a) en b) zullen tezamen worden behandeld.

3.4 Klager neemt het verweerder kwalijk dat hij niets tegen zorgverzekeraar X. zou hebben ondernomen. Uit het klachtdossier blijkt echter dat verweerder een executiekort geding heeft aangespannen. Verweerder heeft dus wel degelijk actie ondernomen, en daarmee bereikt dat de aangekondigde executie door de deurwaarder voor dat moment is aan-gehouden.

3.5 Ten aanzien van het verwijt dat verweerder klager niet heeft gewezen op de mogelijkheid om in hoger beroep te gaan, geldt het volgende. Voor zover dat verwijt ziet op een appelmogelijkheid ter zake van het oorspronkelijk vonnis van de kantonrechter, geldt dat verweerder onweersproken heeft verklaard dat het niet mogelijk was om van dat vonnis in hoger beroep te komen omdat het belang in de zaak te laag was. Dat verweerder (onder meer in zijn brief van 26 augustus 2011) aan klager heeft gemeld dat geen hoger beroep open stond, is dan ook terecht geweest.

3.6 Voor zover klagers klacht ziet op de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen tegen het vonnis van de voorzieningenrechter, blijkt uit de inhoud van verweerders brief aan klager van 23 januari 2013 dat verweerder wel degelijk op de (in zijn ogen theoretische) mogelijkheid van hoger beroep heeft gewezen.

3.7 De klachtonderdelen a) en b) zijn dan ook kennelijk ongegrond.

3.8 Ten aanzien van klachtonderdeel c) geldt het volgende.

3.9 Klager heeft zijn stellingen ten aanzien van dit klachtonderdeel niet onderbouwd. Bovendien blijkt uit de correspondentie in het klachtdossier dat verweerder klager herhaaldelijk heeft verzocht om sluitende bewijsstukken aan te leveren, maar klager dat in de ogen van verweerder niet heeft gedaan. Ten slotte heeft klager, naar verweerder onweersproken stelt, ervoor gekozen om de zitting op 17 december 2011 zelf niet bij te wonen zodat klager niet beschikbaar was om ter zitting eventueel alsnog nog aanvullend bewijs bij te brengen. Uit niets blijkt dat verweerder de belangen van klager onvoldoende heeft behartigd.

3.10 Klachtonderdeel c) is dan ook tevens ongegrond.

BESLISSING

De voorzitter verklaart de klacht in alle onderdelen kennelijk ongegrond.

Aldus gewezen door mr. Q.R.M. Falger, plaatsvervangend voorzitter, met bijstand van mr. L.H. Rammeloo als griffier op 22 juli 2013.

griffier voorzitter

Deze beslissing is in afschrift op 22 juli 2013 per aangetekende post verzonden aan:

- klager

en per gewone post aan:

- klager

- verweerder

- de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam.

Ingevolge artikel 46h van de Advocatenwet kunnen klager en de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam binnen veertien dagen na verzending van het afschrift van deze beslissing schriftelijk verzet doen bij de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam, Postbus 75265, 1070 AG Amsterdam (fax: 020-7954275).

Het verzet wordt ingesteld door middel van indiening van een verzetschrift (in tweevoud),

waarin de gronden van het verzet voorzien van een motivering worden omschreven. De termijn van 14 dagen begint op de dag volgend op die van verzending van de beslissing. Uiterlijk op de veertiende dag van die termijn moet het verzetschrift derhalve ontvangen zijn op de griffie van de raad van discipline. Verlenging van de termijn van 14 dagen is niet mogelijk.